

Sygn. akt III AUz 70/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Mazur (spr.)

Sędziowie: SA Aleksandra Urban

SA Grażyna Czyżak

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z udziałem zainteresowanej M. M.

o składki

na skutek zażalenia J. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 listopada 2016 r., sygn. akt VI U 2332/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Barbara Mazur SSA Aleksandra Urban SSA Grażyna Czyżak

Sygn. akt. III AUz 70/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k. 62 a.s.) odrzucił zażalenie J. B. na zarządzenie z dnia 13 stycznia 2016 r. o zwrocie odwołania skarżącego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 9 lipca 2015 r., nr (...)70/189- (...), dotyczącej także M. M..

Sąd I instancji w uzasadnieniu wskazał, iż wezwał J. B. do uiszczenia opłaty od zażalenia na zarządzenie o zwrocie odwołania, które skarżący odebrał w dniu 29 sierpnia 2016 r. (k. 59 a.s.), po czym odwołujący nie wykonał zobowiązania. Z tych względów Sąd Okręgowy zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł J. B., domagając się jego uchylecia oraz zasądzenia od pozwanego kosztów zastępstwa zażaleniowego. Skarżący podniósł, iż Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych sprawy. J. B. wskazał, iż opłatę od zażalenia uiszczył w znakach opłaty sądowej, naklejając je na pismo procesowe, które wysłał listem do Sądu w dniu 30 sierpnia 2016 r. Wobec tego w ocenie skarżącego brak jest podstaw do przyjęcia, że zobowiązanie Sądu nie zostało wykonane. Nadto J. B. wskazał, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ma prawo

do dokonania przelewu, uiszczenia opłaty w kasie Sądu, jak również uiszczenia opłaty w znakach opłaty sądowej, naklejając je na pismo.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 12 lutego 2016 r. J. B. wystosował zażalenie z dnia 6 lutego 2016 r. na zarządzenie Sądu Okręgowego z dnia 13 stycznia 2016 r. o zwrocie odwołania. We wniesionym zażaleniu ubezpieczony domagał się m.in. zwolnienia od kosztów sądowych. Prawomocnym postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016 r. Sąd I instancji oddalił wniosek ubezpieczonego o zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych. Następnie zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2016 r. wezwano skarżącego do uiszczenia opłaty w kwocie 30 zł od zażalenia ww. z dnia 6 lutego 2016 r., w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia tego zażalenia. Zobowiązanie w tym przedmiocie doręczono skarżącemu w dniu 29 sierpnia 2016

r. (epo k. 59 a.s.), po czym do dnia 6 października 2016 r. ubezpieczony nie przedłożył do akt sprawy żadnego pisma procesowego, ani do kasy Sądu Okręgowego nie wpłynęła jego opłata od zażalenia wskazanego na wstępie.

Stosowanie do art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Wobec tego skoro ubezpieczony nie uiścił opłaty w kwocie 30 zł od wywiedzionego zażalenia w zakreślonym terminie pod rygorem jego odrzucenia, Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił zażalenie skarżącego.

Stanowisko ubezpieczonego zawarte w zażaleniu na zaskarżone postanowienie nie mogło w żaden sposób podważyć prawidłowości tego orzeczenia Sądu Okręgowego. J. B. nie przedstawił dostatecznych argumentów wskazujących na wadliwość zaskarżonego postanowienia.

Skarżący swój postulat oparł na twierdzeniu, iż wykonał zobowiązanie Sądu Okręgowego, gdyż uiścił opłatę od wniesionego zażalenia w znakach opłaty sądowej, które nakleił na pismo procesowe i przesłał do Sądu w dniu 30 sierpnia 2016 r.

Podkreślenia jednak wymaga, iż skarżący pomimo ciążącego na nim obowiązku udowodnienia swoich twierdzeń - w przypadku ubezpieczonego uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 30 zł od wywiedzionego zażalenia - nie przedstawił żadnych dowód na potwierdzenie tej okoliczności. Z akt sprawy nie wynika, aby skarżący w okresie po dacie doręczenia skarżącemu w dniu 29 sierpnia 2016 r. zobowiązania do uiszczenia opłaty, do daty wydania zaskarżonego postanowienia nie wpłynęło żadne pismo procesowe. Również zgodnie z ustaleniami Sądu Okręgowego, do dnia 6 października 2016 r. do kasy tego Sądu nie wpłynęła opłata od zażalenia w kwocie 30 zł (notatka k. 61 k. a.s.). Nadto na uwagę zasługuje, iż ubezpieczony nie przedłożył żadnych dowodów na potwierdzenie wysłania do Sądu pisma z dnia 30 sierpnia 2016 r. Tym samym Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, iż zażalenie skarżącego stanowi gołosłowne, niczym nieoparte jego twierdzenia, które nie mogły w jakikolwiek podważyć prawidłowego postanowienia Sądu Okręgowego. W takim stanie rzeczy, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji.

SSA Barbara Mazur SSA Aleksandra Urban SSA Grażyna Czyżak